

Som Nr. 2 nævner jeg Landbruget, der egentlig ogsaa er stærkt interesseret i denne Sag. Efter hvad der fremkom under Forhandlingerne i Folketinget og ogsaa efter min Opfattelse vil Landbruget være udsat for betydelig større Fare for Oversvømmelser, hvis den omhandlede Gennemskæring af Gaaseholmen gennemføres. Det viser sig bedst, naar man ser hen til, at der dels af private interesserede er ydet ganske betydelige Beløb, dels fra Statens Side ydet betydelige Bevillinger til Dæmninger og Digeanlæg ved Limfjorden. Det er et Bevis for, at man anerkender, at der er Fare paa Færde, og at denne Fare vil blive større, naar den foreslaaede Uddybning gennemføres, derom synes jeg ikke, der kan være Spor af Tvivl.

Som den tredie interesserede Part kan man betragte dem, som forretningsmæssigt set er interesserede i bedre Besejlingsforhold derovre. Men som Forholdene nu er, sker der jo ikke nogen som helst Skade, man kan ikke sige, at der foreligger nogen Nødstilstand, og naar der, som anført i Folketingsudvalgets Betænkning over den foreliggende Sag, vil blive nedsat en Kommission, der senest om et Aar skal afgive Betænkning, synes jeg, at det vil være fornøftigst og hensigtsmæssigt at udsætte den Side af Sagen, indtil der foreligger et Resultat af Kommissionens Arbejde. Nogen nævneværdig Skade vil der i alt Fald ikke kunne ske derved, idet Forholdene ikke er blevet værre, end de har været i mange, mange Aar, og at Sagen kunde trænge til en nærmere Undersøgelse, end der til nu er foretaget, anser jeg for givet. Hvis man ikke vedtager mit Ændringsforslag, faar vi en Merudgift paa 1,400,000 Kr. og muligvis en Hvide Sande-Kanal Nr. 2, og jeg synes dog, vi burde være færdige med den, vi har, før vi gaar videre. Naar vi vel nu en af de allerførste Dage faar Tillægsbevillingsforslaget herop til Behandling, vil der være rig Lejlighed til at se paa de Udgifter, vi har haft, og som det er foreslaaet, vi skal have indtil videre til den Sag. Noget endeligt Resultat af Følgerne af Hvide Sande-Gennemskæringen faar vi jo neppe i Aar.

Jeg vil gerne have Lov til at gøre en Bemærkning vedrørende Folketingsudvalgets Betænkning. Den er jo afgivet paa Grundlag af en Forhandling, der har fundet Sted mellem Udvalget og den højtærede Minister. De 8 — tror jeg det var — Medlemmer af Folketinget, som indbragte et privat Lovforslag, samtidig med at Ministeren fremsatte det foreliggende

Lovforslag, har jo — jeg kan vel nok bruge det Udtryk — slaaet sig til Taals med det Løfte, der er givet i Betænkningen. Det siges deri, at „da Flertallet maa formene, at man ad ovenstaaende Veje har ført Vestkysthavnesagen ind i et betryggende Spor, indstiller det Lovforslaget til uforandret Vedtagelse“. Saa vidt jeg har kunnet se, var alle de private Forslagsstillere Medlemmer af Udvalget, og de har altsaa ment, at det Spor, Vestkysthavnesagen var kommet ind i ved det afgivne Løfte, var betryggende. Naar de Herrer private Forslagsstillere i Folketinget læser den af Landstingets Udvalg afgivne Betænkning, er jeg ikke saa sikker paa, at de vil føle sig tilfredsstillede ved at se den Reservation, Landstingsudvalget har taget overfor det givne Løfte om en Kommission. Men der er vistnok god Grund til at komplimentere den højtærede Trafikminister for det Resultat, der foreligger af Forhandlingerne i Folketinget. Det saa jo egentlig ikke saa lovende ud til at begynde med, men jeg har den Opfattelse, at det er endt med en fuldstændig Sejr for den højtærede Trafikminister, idet der af det private Lovforslag ikke er andet tilbage end Løftet om en Kommission, og hvis nu Landstinget tiltræder Betænkningen, som den enstemmig er afgivet af hele Udvalget, med den omtalte Reservation, synes jeg rigtignok, at Betydningen af det afgivne Løfte reduceres ganske betydeligt.

Jeg vil meget anbefale det Ændringsforslag, jeg har stillet. Der er efter min Opfattelse ikke saadan nogen virkelig Trang til de to Dele, som jeg har foreslaaet skulde gaa ud, at de ikke skulde kunne udsættes, til den omtalte Kommission har afgivet sin Betænkning, naar vi her vedtager det, der absolut er Enighed om fra alle Sider, nemlig Fiskerihavnen til de 400,000 Kr. Jeg skal med disse Ord anbefale de foreliggende Ændringsforslag.

Ordføreren (Johnsen): Vedtagelsen af de af det ærede kongevalgte Medlem udenfor Betænkningen stillede Ændringsforslag vilde jo betyde, at Hovedparten af Lovforslaget, dets allervæsentligste Del, vilde falde bort og kun den lille Fiskerihavn blive tilbage. Til Begrundelse af Ændringsforslagene er anført væsentligst samme Indvendinger mod Lovforslaget, som det ærede Medlem fremdrog ved første Behandling; navnlig da den, at Uddybningen vilde forøge Faren for Over-